

Η κοίμηση της δούλης του Θεού Γάλλας και ο

Μέσα σε αυτά κρίνω πως δεν πρέπει να αποσιωπηθεί και αυτό πού μου γνωστοποιήθηκε από διήγηση σοβαρών και πιστών προσώπων: Στα χρόνια των Γότθων ή Γάλλα , μια ευγενέστατη κόρη αυτής της πόλης μας, θυγατέρα του υπάτου και πατρικίου Συμμάχου , σέ νεανική ηλικία δόθηκε σέ σύζυγο, αλλά σέ διάστημα ενός χρόνου εκείνος πέθανε και την άφησε χήρα. Τα άφθονα αγαθά του κόσμου δελέαζαν. Τα πλούτη και ή νεότητα φώναζαν να κάνει δεύτερο γάμο. Αυτή όμως διάλεξε μάλλον να συνάψει με τον Θεό πνευματικούς γάμους, οι όποιοι αρχίζουν από θρήνο, αλλά καταλήγουν στις αιώνιες χαρές, παρά να υποβληθεί σέ σαρκικούς γάμους, οι όποιοι πάντοτε αρχίζουν από ευφροσύνη και φθάνουν στο τέλος με θρήνο.

Επειδή μάλιστα το σώμα της ήταν ιδιαίτερα φλογερής ιδιοσυγκρασίας, άρχισαν οι γιατροί να της λένε πώς, αν δεν επέστρεφε σέ ανδρικές αγκάλες, από την υπερβολική θέρμη επρόκειτο να βγάλει γένια παρά φύσιν.

Πράγμα πού και πράγματι συνέβη αργότερα. Αλλά ή άγια γυναίκα δεν φοβήθηκε καθόλου την εξωτερική ασχήμια, γιατί αγάπησε την ωραιότητα τού εσωτερικού της νυμφίου. Δεν ντρεπόταν αν κάτι σέ αυτήν ασχήμαινε, εφόσον αυτό δεν ήταν το αντικείμενο Αγάπης τού ουράνιου νυμφίου.

Μόλις λοιπόν άπεδήμησε ό σύζυγός της, πέταξε από πάνω της το κοσμικό σχήμα και αφιερώθηκε στην υπηρεσία του Παντοδυνάμου Θεού στο μοναστήρι κοντά στην εκκλησία του μακαρίου Πέτρου τού Αποστόλου .

Εκεί έζησε πολλά χρόνια με απλότητα καρδιάς και δοσμένη στην προσευχή, ξοδεύοντας μεγαλόδωρα για έργα ελεημοσύνης στους ενδεείς. Κι όταν αποφάσισε ό Παντοδύναμος Θεός να αποδώσει την αιώνια πια ανταμοιβή στους κόπους της, έπλήγη από έλκος καρκίνου στον μαστό. Κατά τις νύκτες συνήθως άναβαν δύο κηροπήγια μπροστά στο κρεβάτι της, γιατί ως φίλη τού φωτός μισούσε όχι μόνο το πνευματικό σκοτάδι, αλλά και το σωματικό.

Κάποια νύκτα, ενώ ξάπλωνε καταπονημένη από αυτήν την ασθένεια, είδε τον μακάριο Απόστολο Πέτρο να στέκεται ανάμεσα στα δύο κηροπήγια μπροστά στο κρεβάτι της. Δεν τρόμαξε, ούτε φοβήθηκε, αλλά αποκτώντας παρρησία από τον πόθο ένωσε αγαλλίαση, και τού είπε:

«Τί είναι, κύριέ μου; Αφέθηκαν οι αμαρτίες μου;». Εκείνος, όπως είναι αγαθότατος στο πρόσωπο , έκλινε το κεφάλι νεύοντάς της καταφατικά, και είπε: «Αφέθηκαν. Έλα». Αλλά επειδή ή Γάλλα αγαπούσε μιαν μονάστρια σέ εκείνο το μοναστήρι- παραπάνω από τις άλλες, για αυτό πρόσθεσε: «Παρακαλώ να έλθει μαζί μου ή αδελφή Βενεδίκτη». Εκείνος της απάντησε: «Όχι, αλλά εκείνη ή τάδε θα έλθει μαζί σου. Ενώ αυτή που ζητάς, θα σέ άκολουθήσει σέ τριάντα μέρες ». Σαν ειπώθηκαν αυτά, ή οπτασία του Αποστόλου, να στέκεται δίπλα και να συζητάει, εξαφανίστηκε.

Αυτή άμέσως έστειλε να φωνάξουν την μητέρα ολόκληρης της αδελφότητας και της φανέρωσε τί είδε και τί άκουσε. Την τρίτη λοιπόν ημέρα εκοιμήθη, μαζί με την αδελφή πού είχε κληθεί. Ενώ εκείνη, την οποία είχε ζητήσει, τις άκολούθησε την τριακοστή μέρα. Αυτού του γεγονότος ή μνήμη διατηρείται στο μοναστήρι αυτό μέχρι σήμερα και με τόσες λεπτομέρειες συνηθίζουν να το διηγούνται εκεί οι νεώτερες πού είναι σήμερα, όπως τούς παραδόθηκε από τις προηγούμενες μητέρες, σαν να παρευρισκόντουσαν και οι ίδιες εκείνο τον καιρό σέ αυτό το τόσο

μεγάλο θαύμα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. ΒΙΟΙ ΑΓΝΩΣΤΩΝ ΑΣΚΗΤΩΝ. ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ 1988. ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ. ΕΚΔΟΣΗ ΑΔΕΛΦΟΤ. ΙΕΡ. ΙΩΑΝΝΟΥ "ΚΟΙΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ» ΑΓΙΑ ΑΝΝΑ

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr